

Sygn. akt IV U 1065/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: staż. Monika Szukalska

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 14 marca 2014 r. w Sieradzu

odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 24.05.2013 r. Nr (...)

i z 09.07.2013 r. Nr (...)

w sprawie K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę

- 1. zmienia zaskarżone decyzje i przyznaje K. D. prawo do emerytury od 20 stycznia 2014 roku,**
- 2. ustala, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt IV U 1065/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.05.2013r. i 19.06.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił K. D. prawa do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), z uwagi na nieosiągnięcie wymaganego wieku emerytalnego oraz nieudowodnienie 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniach od powyższych decyzji K. D. wnosił o uwzględnienie jako praca w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. od 29.07.1972 – 14.10.1973, 11.11.1975 – 30.06.1976, 05.05.1986 – 31.12.1991 oraz (...) S.A. w B. od 01.01.1992 – 30.11.1992 i przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia.

W toku postępowania odwoławczego, decyzją wydaną w dniu 9.07.2013r., która uchyliła decyzję z dnia 19.06.2013r., ponownie odmówiono K. D. prawa do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie

wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), z uwagi na nieudowodnienie 15 lat pracy w szczególnych warunkach i nieosiągnięcie wieku emerytalnego

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że na wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach, odwołujący udowodnił 13 lat, 7 miesięcy i 14 dni, nadto nie osiągnął wieku emerytalnego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. D., urodzony (...)

W okresie od **29.07.1972 – 24.10.1973, 11.11.1975 – 30.06.1976**, K. D. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) z tym, że od 24.10.1973 – 14.10.1975, odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Przed zatrudnieniem, tj. w dniu 11.07.1972r., K. D. został skierowany do pracy w (...) na budowę Cementowni (...). Przed zatrudnieniem odwołujący był skierowany przez (...) na badania lekarskie. W orzeczeniu lekarskim z 16.07.1972r., nie stwierdzono przeciwwskazań do pracy na wysokości.

Z dniem 29.07.1972r., odwołujący został zatrudniony na 7 – dniowy okres próbny, a po jego upływie na czas nieograniczony na stanowisku monter konstrukcji stalowych i zaszeregowany wg. III gr. ze stawką 5,20zł./godz., a od dnia 1.01.1973r., przyznano wnioskodawcy IV grupę zaszeregowania ze stawką 6zł./godz.

W dniu 4.11.1975r., K. D. został skierowany na badania lekarskie pod kątem pracy w charakterze montera konstrukcji stalowych na wysokości. Na podstawie przeprowadzonego badania, orzeczeniem z dnia 7.11.1975r., nie stwierdzono przeciwwskazań do pracy w wym. zawodzie i na wysokości.

Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, od dnia 11.11.1975r. K. D. został ponownie zatrudniony w (...) na stanowisku montera konstrukcji stalowych.

W okresie od 11.11.1975 – 30.06.1976, K. D. był zatrudniony jako monter konstrukcji stalowych na budowie w D. **(świadectwa pracy, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, karty obiegowe zmiany, podanie o pracę, skierowanie do pracy, skierowania na badania, orzeczenia lekarskie, umowa przedwstępna, umowa o pracę z dnia 12.12.1975r., umowa na okres próbny, zaświadczenia kwalifikacyjne Nr (...), (...), odpisy: karty powołania do służby wojskowej, książeczki wojskowej, podanie o pracę po odbyciu służby wojskowej, podanie o rozwiązanie umowy o pracę/akta osobowe).**

W dniu 10.04.2013r., K. D. złożył w ZUS wniosek o emeryturę **(wniosek k. 1/akta ZUS).**

Po rozpoznaniu wniosku organ rentowy uznał za udowodnione łącznie 25 lat okresów składkowo – nieskładkowych i uzupełniających, w tym 8 lat, 1 miesiąc i 14 dni w szczególnych warunkach od 18.05.1977 – 30.06.1985. Decyzją z dnia 24.05.2013r. odmówiono K. D. prawa do emerytury z uwagi na brak 15 – letniego stażu w szczególnych warunkach i nieosiągnięcie wieku emerytalnego **(karta przebiegu zatrudnienia k. 40, decyzja k. 41/akta ZUS).**

Po ponownym rozpoznaniu wniosku w związku z wpływem dodatkowych dokumentów w dniu 10.06.2013r., decyzją z dnia 19.06.2013r., ponownie odmówiono K. D. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak 15 – letniego stażu szczególnego i nieosiągnięcie wieku emerytalnego; uwzględniono staż ogólny w wymiarze 25 lat, w tym w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 7 miesięcy i 14 dni, tj. 18.05.1977 – 30.06.1985, 05.05.1986 – 31.12.1991 **(notatka kolegiarna k. 48, karta przebiegu zatrudnienia k. 50, decyzja k. 51 akt ZUS).**

Decyzją z dnia 09.07.2013r., uchylającą decyzję z dnia 19.06.2013r., odmówiono K. D. przyznania prawa do emerytury **(decyzja k. 53/akta ZUS).**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym.

Ustalenia dotyczące charakteru pracy K. D. w (...) Przedsiębiorstwie (...), Sąd oparł na dokumentach osobowych nadesłanych przez archiwum, zawierających: świadectwa pracy, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, karty obiegu zmiany, podanie o pracę, skierowanie do pracy, skierowania na badania, orzeczenia lekarskie, umowa przedwstępna, umowa o pracę z dnia 12.12.1975r., umowa na okres próbny, zaświadczenia kwalifikacyjne Nr (...), (...), odpisy: karty powołania do służby wojskowej, książeczki wojskowej, podanie o pracę po odbyciu służby wojskowej, podanie o rozwiązanie umowy o pracę, uzupełnionych wyjaśnieniami strony.

Z dokumentacji tej wynika jednoznacznie, że K. D. był przyjęty na stanowisko montera konstrukcji stalowych. Przed przyjęciem do pracy, wnioskodawca przebył badanie lekarskie, po którym nie stwierdzono przeciwwskazań do pracy na stanowisku montera na wysokości. Zarówno przed powołaniem do czynnej służby wojskowej, jak i po jej zakończeniu, odwołujący wykonywał pracę w charakterze montera konstrukcji stalowych.

W ocenie Sądu wskazany wyżej materiał dowodowy pozwala na przyjęcie z całą pewnością, że praca K. D. w spornych okresach, nosiła znamiona wykonywanej w szczególnych warunkach zatrudnienia, stale, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie jest w pełni zasadne.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Prawo do emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z jego §3 i §4 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeżeli łącznie spełnia warunki: mężczyzna jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany „okres zatrudnienia” 25 lat, w tym przepracował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dla celów ustalania uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia konieczne jest, by praca taka wykonywała była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Ustęp 2 cyt. paragrafu stanowi, że okresy pracy o których mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych

warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie §1 ust. 2 rozporządzenia, lub świadectwie pracy.

Zgodnie z wykazem A załącznika do rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983r., w dziale V pod poz. 5 wymienia się prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości.

W ocenie Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie wykazało ponad wszelką wątpliwość, że K. D. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu wymienionych przepisów.

Zdaniem Sądu okres odbywania służby wojskowej należy zaliczyć wnioskodawcy do okresu wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, bowiem przed powołaniem do służby wojskowej i po jej odbyciu pracował stale na stanowisku monter konstrukcji stalowych, a potem jako monter konstrukcji stalowych i w ciągu 30 dni od zakończenia służby wojskowej podjął pracę.

Czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm. - por. uchwała 7 sędziów z 16.10.2013r., II UZP 6/13).

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1 i 1 a cyt. ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczeń (...) po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Użyte w art. 118 sformułowanie „wyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędne do wydania przez organ rentowy decyzji” należy rozumieć w ten sposób, iż 30 – dniowy termin winien być liczony od jej „faktycznego wyjaśnienia”. W konsekwencji jeżeli organ rentowy nie wyda decyzji pozytywnej w sprawie ustalenia prawa do świadczenia lub nie wypłaci tego świadczenia w terminie 30 dni od tak określonej „daty wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania przez organ decyzji”, a następnie w wyniku przeprowadzonego postępowania - okaże się, że iż w tej dacie zostały już faktycznie wyjaśnione wszystkie okoliczności niezbędne dla wydania takiej decyzji, wówczas organ rentowy obowiązany jest do wypłaty odsetek od tego świadczenia (tak SN w wyroku z dnia 22.04.2004r. III UA 1/04 OSN OSNP 2004/23/406, wyroku z dnia 14 września 2007r., sygn. III UK 37/07, OSNP 2008/21-22/326).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie na etapie postępowania przed ZUS-em, nie było możliwe ustalenie przesłanki pracy w szczególnych warunkach, a nadto wnioskodawca nie ukończył 60 lat. Dopiero w toku postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonych dowodów, w tym dokumentów osobowych, możliwe było dokonanie ustaleń w zakresie szczególnych warunków zatrudnienia. Na dzień wyrokowania odwołujący ukończył już 60 lat. Dlatego też organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji.

W ocenie Sądu K. D. spełnił kwestionowane przesłanki uprawniające do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, tj. 15 letni staż szczególny i wiek.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. przyznał K. D. prawo do emerytury od 20.01.2014r. (pkt 1 wyroku), ustalając jednocześnie, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt 2 wyroku).